

Onsdag den 12. marts 2014

P7_TA(2014)0218

Fødevareinformation til forbrugerne for så vidt angår definitionen af »industrielt fremstillede nanomaterialer«

Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2014 om Kommissionens delegerede forordning af 12. december 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne for så vidt angår definitionen af »industrielt fremstillede nanomaterialer« (C(2013)08887 — 2013/2997(DEA))

(2017/C 378/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2013)08887),
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne ⁽¹⁾, navnlig artikel 2, stk. 2, litra t), artikel 18, stk. 3 og 5, og artikel 51, stk. 5,
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer (COM(2013)0894),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer ⁽²⁾,
 - der henviser til de EU-liste, der blev etableret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1129/2011 af 11. november 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 for så vidt angår fastlæggelse af en EU-liste over fødevaretilsætningsstoffer ⁽³⁾ og til Kommissionens forordning (EU) nr. 1130/2011 af 11. november 2011 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 om fødevaretilsætningsstoffer for så vidt angår opstilling af en EU-liste over fødevaretilsætningsstoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymmer, fødevarearomaer og næringsstoffer ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 257/2010 af 25. marts 2010 om iværksættelse af et program for genevaluering af godkendte fødevaretilsætningsstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 om fødevaretilsætningsstoffer ⁽⁵⁾,
 - der henviser til beslutningsforslag fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87a, stk. 3,
- A. der henviser til, at det i artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne foreskrives, at alle fødevaringredienser, der er til stede i form af industrielt fremstillet nanomateriale, skal anføres tydeligt på ingredienslisten for at sikre forbrugeroplysning, og at forordningen derfor indeholder en definition af »industrielt fremstillet nanomateriale«;
- B. der henviser til, at artikel 18, stk. 5 i forordningen om fødevareinformation til forbrugerne giver Kommissionen beføjelse til at justere og tilpasse den indeholdte definition af »industrielt fremstillet nanomateriale« til den tekniske og videnskabelige udvikling eller til definitioner, der vedtages på internationalt plan, ved hjælp af delegerede retsakter med henblik på at nå forordningens målsætninger;

⁽¹⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 295 af 12.11.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 295 af 12.11.2011, s. 178.

⁽⁵⁾ EUT L 80 af 26.3.2010, s. 19.

Onsdag den 12. marts 2014

- C. der henviser til, at der i Kommissionens henstilling 2011/696/EU opstilles en generel definition af nanomaterialer;
- D. der henviser til, at der blev opstillet omfattende EU-lister ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1129/2011 og (EU) nr. 1130/2011, som angav, hvilke fødevarerilsætningsstoffer, det var tilladt at anvende før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1333/2008, efter en gennemgang af deres overensstemmelse med bestemmelserne heri;
- E. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning udelukker alle fødevarerilsætningsstoffer, der indgår i EU-listerne, fra den nye definition af »industrielt fremstillet nanomateriale« og i stedet antyder, at behovet for særlige nanorelaterede mærkningskrav for sådanne tilsætningsstoffer bør behandles i forbindelse med genvurderingsprogrammet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 257/2010 ved om nødvendigt at ændre anvendelsesbetingelserne i bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008 og specifikationerne for de fødevarerilsætningsstoffer, der er angivet i Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 ⁽¹⁾;
- F. der henviser til, at det på nuværende tidspunkt netop er fødevarerilsætningsstoffer, der kan være til stede som nanomateriale i fødevarer;
- G. der henviser til, at denne gruppefritagelse ophæver bestemmelserne om mærkning for alle fødevarerilsætningsstoffer, der er industrielt fremstillet nanomateriale, og at dette berøver loven dens vigtigste nyttevirkning og strider imod det grundlæggende formål med direktivet, nemlig at forfølge et højt niveau af beskyttelse af forbrugernes sundhed og interesser ved at skabe grundlag for, at de endelige forbrugere kan træffe informerede valg;
- H. der henviser til, at Kommissionen begrundede denne gruppefritagelse for alle eksisterende fødevarerilsætningsstoffer ved at erklære, at en angivelse af sådanne tilsætningsstoffer i ingredienslisten efterfulgt af ordet »nano« i parentes kan forvirre forbrugerne, da det kan antyde, at tilsætningsstofferne er nye, mens de i virkeligheden har været anvendt i fødevarer i denne form i årtier;
- I. der henviser til, at denne begrundelse er fejlagtig og irrelevant, idet forordningen om fødevarerinformation til forbrugerne ikke forudsiger en skelnen mellem eksisterende og nyt nanomateriale, men udtrykkeligt kræver mærkning af alle ingredienser, der er til stede i form af industrielt fremstillet nanomateriale;
- J. der henviser til, at Kommissionens erklærede hensigt med at imødekomme behovet for specifikke nanorelaterede mærkningskrav vedrører fødevarerilsætningsstoffer på EU-listerne som led i genvurderingsprogrammet er u hensigtsmæssig, da det blander sikkerhedsspørgsmål sammen med generelle mærkningskrav for information af forbrugerne; mener også, at dette antyder, at Kommissionen sætter spørgsmålstegn ved selve behovet for særlig nanomærkning, hvilket strider imod bestemmelserne i artikel 18, stk. 3, i forordningen om fødevarerinformation til forbrugerne; påpeger, at et fødevarerilsætningsstof enten er et nanomateriale eller ikke er det, og at sådanne mærkningskrav skal gennemføres for alle tilladte fødevarerilsætningsstoffer, der er nanomaterialer, uanset anvendelsesbetingelserne eller andre specifikationer;
- K. der henviser til, at det desuden er uacceptabelt at henvise til et uvedkommende genvurderingsprogram, der allerede eksisterede på det tidspunkt, hvor lovgiveren besluttede at indføre eksplicite mærkningskrav i forordningen om fødevarerinformation til forbrugerne, i et forsøg på at annullere disse mærkningskrav tre år senere;
1. gør indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning;
 2. mener, at Kommissionens delegerede forordning ikke er forenelig med formålet med og indholdet i forordning (EU) nr. 1169/2011 og at den overstiger de delegerede beføjelser, der er tillagt Kommissionen i henhold til sidstnævnte;

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 af 9. marts 2012 om specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer opført i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 (EUT L 83 af 22.3.2012, s. 1).

Onsdag den 12. marts 2014

3. anmoder Kommissionen om at forelægge en ny delegeret retsakt, som tager hensyn til Parlamentets holdning;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og underrette den om, at den delegerede forordning ikke kan træde i kraft;
 5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-